

Π.—'Αναξ, ὦ τόσα μέμηλε, λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται,
θέλῃς χεῖρα καὶ σ' ἐμὰς νὰ τείνῃς δοῦθεις...
Φ.—Τέτοια φηγάματ' ἄλλοτε θάρρῳ πῶς δὲν ἐγράφατε
καὶ μῆτε σὰς δὲν ἤρχετε σ' τὸν Θρόνον ἀπ' εὐθείας.

Π.—'Ὅμως σήμερ καθεύνας, κυβερνῶντος τοῦ Κορψιάτη,
ἀπ' εὐθείας τοὺς καυμούς του θὰ τοὺς λέῃ σ' τὸ Παλάτι,
κί' ὅπως πῆθος μελισσῶν καὶ μυιδῶν ἀδιάνων
ἔτσι τοὺς λαοὺς κί' ἔδω κόσμος θάρχεται, παιδιῶν.

Φ.— Καλῶς νάρχει ἔδω πέρα
νὰ μου λέῃ καλημέρα
καὶ νὰ τὸν παρηγορῶ...
τίποτ' ἄλλο δὲν μπορῶ.

Π.— Γὰ κῦττα καὶ οὐ
τὰ δόλχη τὰμπέλιχα,
καὶ τόσα βαρέλιχα
γεμάτα κρασί.

Κανεὶς δὲν τὸ θέλει,
κανεὶς δὲν πουλεῖ,
καὶ μὲς σ' τὸ βαρέλι
ξυζικε, χαλά.

Γὰ ρίξε τὰ μάτια
σὲ κάθε πρᾶμμάτχα,
ποὺ μένει σ' τὸ ράφι,
σὲ κάθε συνάφι,
ποὺ φήσιμα γράφει.

'Αλλοίμονο κί' ὅμοιο
φανάξουν σ' τὴν Κύμη,
φανάξουν σ' τὴν Κάρυστο.

Θρηνοῦν— ὀμιναί!—
κί' αὐτὸ σὲ κανένα
δὲν φαίνειτ' εὐχάριστο.

Τι κρίσις δευτή...
γὰ κῦττα τοὺς ἔλους
νωθροὺς ἀργουσόλους,
πανὶ μὲ πανί.

Διπῆσου κί' ἐκείνον
καὶ τοῦτον τὸν ἔμπορα,
ποὺ σκροῦζει μὲ θρηνον
ὡ μάρειδ' ἔμπορα!

Πὰς ὅστις ἐσπρίγα
νωθρὸς ἐκοιμήθη,
κί' ἐπίτρεψε, Ρήγγα,
σ' τὰ πάσχοντα κί' ἤθη;

Μὰς! σου νὰ κλαίμε
μακρὰς προσπαθείας,

κί' ἐμὲς νὰ τὰ λέμε
μὲ σὲν ἀπ' εὐθείας.

Φ.— Νάρχουσέ σὸν πατριώτα,
νὰ τὰ λέμε πότε πότε.
'Ὅταν κἀποτε καὶ σ' ἄλλους τῆς ψυχῆς σου λὲς τὸν πόνο
ἐλαφρῶνσαι! λιγάκι κί' ὀμοῦ σοὺ μένει μόνο...

Π.—'Ἡ γλυκερὴ παρηγορὰ σου θάνα βαλσαμὸ σ' τοὺς πόγους.
Φ.—'Ὁ κυρίαρχε, τὰ πάντα μὴ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς Θρόνους.

Μὲ καυμὸ κί' ἐγὼ μεγάλο
'στὴ Βουλῇ σὲ παραπέμπο...
Π.— 'Ἄμμ' αὐτὴ δὲν εἶναι γι' ἄλλο,
μοναχὰ γιὰ παροστήμπο.

Φ.— 'Ἄλλως δὲν μπορῶ νὰ κάνω...
τοῦτο μὲ τὸ παραπάνω
χίλιας δὲ φορεῖς σοὺ τόπα...
μὴν τὸ λησιμονῆς καὶ σῶπα.

Βρὲ καλῶς σ' τῆς Συντεχνίας, ἀς στρωθοῦν δαφνῶν κλαδιά...
Π.— Κλείνομε τὰ μαγαζιά μας κί' ἔλα πάρε τὰ κλειδιά.

Φ.— Καὶ γὰ τῶν κλειδῶν τὸ ἔδωρ σὰς εὐχάριστὸ πολὺ,
μὰ δὲν εἶμ' ἐγὼ κλειδοχὸς... νὰ τὰ πάτε σ' τὴ Βουλῇ.

Κί' ἡ οεπτή τῶν λόγων μάννα,
ἡ καινὴς γλωσσολογία,
ποῦναι πάντοτε προστάτις
'στὰ μεγάλα ἔσφακιά σας,
νὰ σὰς δώσῃ τὰ κλειδιά τῆς
καὶ νὰ πάρῃ τὰ δικὰ σας.

Μ' ἄλλους λόγους δηλαδὴ
ν' ἀνταλλάξτε κλειδιά,
ὡς ποὺ νὰ βρετὲ, παιδιὰ,
τοὺ μραλοῦ σας τὸ κλειδί.

Π.— Τὶ καλά ποὺ μὰς τὰ λέε,
κί' εἶναι πάντα τὸ καλαῖς
ἐνὸς Ρήγγα συμβουλαῖς.

Πάλι μὰς τέπες καθαρά...
ὕπνο δὲν ἔρισκ' ἡ συμφορὰ,
τρεμουλασὰ σ' τὴν ράχη
Ἀδγαρινὸς φωτοβολεῖ,
κί' ἀκόμη σκούξουν σ' τὴ Βουλῇ
πατέρες βαρρομήχα.

Φ.— Αὐτοὶ φρουροὺν βασιλικὰ καὶ λαϊκὰ προνόμια...

Π.— Σὲ προσκυνοῦμε...

Φ.— 'Στὸ καλὸ... κί' ἀπὸ τὰ πεζοδρομια.

Καὶ κερμάσις ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγαλλίας.

'Ἐπέτυχε σ' τὸν Παρισσοῦν ἐν τῷ ποικιλίᾳ
τῆς Γαλλικῆς Ἐνώσεως μὲ πρῆτης συναυλία.